

Sygn. akt IV RC 746/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Mejka

Protokolant: Paweł Engler

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2016 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy

z powództwa D. Ł.

przeciwko M. Ł.

o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej

Ustanawia rozdzielnosc majątkową w związku małżeńskim zawartym w dniu 4 kwietnia 1999 roku w Starogardzie Gdańskim przez powoda D. Ł. oraz pozwaną M. Ł. (nazwisko rodowe P.) (akt małżeństwa nr (...) (...), wydany przez Urząd Stanu Cywilnego w S.) – z dniem 9 maja 2015 roku;

Uzasadza od pozwanej M. Ł. na rzecz powoda D. Ł. kwotę 3.817 zł (trzy tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt **IV RC 746/15**

UZASADNIENIE

Powód D. Ł. wystąpił z pozwem o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej w małżeństwie powoda i pozwanej M. Ł. z datą wsteczną tj. od dnia 9 maja 2015 roku ewentualnie z inną datą nie wcześniejszą niż 9 maja 2015 roku i nie późniejszą niż dzień wniesienia pozwu. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w małżeństwie powoda i pozwanej zawartym w dniu 4 kwietnia 1999 roku panuje ustrój ustawowej wspólności majątkowej. Strony mają dwoje wspólnych małoletnich dzieci. Od 9 maja 2015 roku powód i pozwana pozostają w separacji faktycznej, od tego dnia nie mieszkają razem i nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Nadto pomiędzy małżonkami ustała więź duchowa, fizyczna i gospodarcza. Dalej wyjaśniono, że małżonkowie są skonfliktowani i nie są w stanie dojść do porozumienia w sprawach dotyczących majątku wspólnego. Zarówno powód, jak i pozwana prowadzą działalności gospodarcze związane ze świadczeniem usług stomatologicznych. Powód wyjaśnił, że odkąd małżonkowie pozostają w separacji faktycznej pozwana dopuszcza się czynów, które nie tylko zagrażają, ale również uszczuplają majątek firmy powoda i stanowią realne zagrożenie dla płynności finansowej powoda. W dniu 5 sierpnia 2015 roku pozwana bezprawnie wydała pracownikowi Banku (...) S.A. dyspozycję wykonania przelewu kwoty 900.000 zł z firmowego rachunku bankowego powoda na swój prywatny rachunek bankowy. Bank przelew ten zrealizował, a następnie, jeszcze tego samego dnia, pozwana wypłaciła ze

swojego prywatnego rachunku bankowego kwotę 150.000 zł. Powód zaznaczył, że do środków zgromadzonych na firmowym rachunku bankowym powoda pozwana nie posiadała żadnych praw. Po interwencji powoda w banku i złożeniu reklamacji, bank najpierw zablokował pozostające na rachunku bankowym pozwanej środki w wysokości 750.000 zł, a następnie zwrócił powodowi kwotę 750.000 zł, uznając że pozwana wprowadziła w błąd pracowników banku. Nagła i niespodziewana utrata środków finansowych z rachunku bankowego powoda zachwiała płynnością finansową jego firmy. Nadto w sierpniu 2015 roku pozwana, bez wiedzy i zgody powoda, bezprawnie zabrała z firmowego sejfu znajdującego się w przychodni stomatologicznej prowadzonej przez powoda środki pieniężne, które stanowiły zapłatę pacjentów za usługi medyczne świadczone przez lekarzy tej przychodni. Wyjaśniono również, że we wrześniu 2015 roku pozwana, wbrew woli i wiedzy powoda, zabrała sprzęt medyczny, narzędzia ortodontyczne, chirurgiczne i stomatologiczne oraz materiały stomatologiczne i sprzęt biurowy znajdujący się w przychodniach prowadzonych przez powoda.

Vide: pozew – k. 2-14

W odpowiedzi na pozew pozwana M. Ł. wniosła o ustanowienie rozdzielności majątkowej pomiędzy stronami z dniem 1 października 2015 roku i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. Pozwana wniosła również o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, że obecnie małżonkowie są skonfliktowani i nie są w stanie wspólnie zarządzać zgromadzonym w trakcie małżeństwa majątkiem. Pozwana wskazała, że od października 2015 roku strony prowadzą odrębne działalności gospodarcze w dziedzinie stomatologii. Wskazała również, że strony wspólnie stworzyły, w trakcie trwania małżeństwa, trzy przychodnie, których nazwa pochodzi wprost od imienia pozwanej. Działalność prowadzona była od samego początku wspólnie, a pozwana współtworzyła przychodnie i czynnie w nich działała. Pozwana wskazała, że od dnia 9 maja 2015 roku strony pozostają w separacji faktycznej, jednak nie jest to data, z którą zarządzanie majątkiem wspólnym stało się niemożliwe.

Vide: odpowiedź na pozew – k. 44-49

Na rozprawie w dniu 10 listopada 2016 roku pozwana oświadczyła, że uznaje powództwo i przychyliła się do żądania ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej pomiędzy stronami z dniem 9 maja 2015 roku.

Vide: protokół rozprawy z dnia 10 listopada 2016 roku – k. 176-178

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Strony zawarły związek małżeński w dniu 4 kwietnia 1999 roku. Strony mają dwoje małoletnich dzieci. W małżeństwie stron panuje ustrój ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej.

okoliczność bezsporna

Powód D. Ł. jest z zawodu lekarzem dentystą i prowadzi dobrze prosperującą działalność gospodarczą w dziedzinie stomatologii od 2003 roku pod nazwą Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Przychodnia (...).

okoliczność bezsporna, ponadto **dowód:** wydruk z (...) k. 20, historia firmowego rachunku bankowego – k. 22

Pozwana M. Ł. również jest z zawodu lekarzem dentystą i od listopada 2014 roku prowadzi działalność gospodarczą w formie indywidualnej praktyki lekarskiej. Pozwana wykonywała usługi stomatologiczne w gabinetach, które prowadził powód do dnia 1 października 2015 roku na zasadzie współpracy. Od października 2015 roku pozwana prowadzi własny (...), a część pracowników zatrudnianych do tej pory przez powoda przeszła do gabinetu pozwanej.

okoliczność bezsporna, ponadto **dowód:** wydruk z (...) k. 21, zeznania powoda D. Ł. słuchanego w charakterze strony – k. 74-76, 175, 177, zeznania pozwanej M. Ł. słuchanej w charakterze strony – k. 76-78, 175, 177

Od dnia 9 maja 2015 roku strony nie mieszkają razem i pozostają w separacji faktycznej, nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Strony są silnie skonfliktowane.

Powód wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci stron.

okoliczność bezsporna

W dniu 5 sierpnia 2015 roku pozwana, bez wiedzy i zgody powoda, wydała pracownikowi Banku (...) S.A. Oddział w G. dyspozycję wykonania przelewu kwoty 900.000 zł z firmowego rachunku bankowego powoda prowadzonego przez ten bank na prywatny rachunek bankowy pozwanej prowadzony w tym samym banku. Bank przelew ten zrealizował. Następnie, jeszcze tego samego dnia, pozwana wypłaciła ze swojego prywatnego rachunku bankowego kwotę 150.000 zł. Po złożeniu przez powoda reklamacji bank najpierw zablokował pozostające na rachunku bankowym pozwanej środki pieniężne w wysokości 750.000 zł, a następnie zwrócił powodowi kwotę 750.000 zł.

dowód: historia firmowego rachunku bankowego powoda – k. 22, zeznania powoda D. Ł. słuchanego w charakterze strony – k. 74-76, 175, 177, zeznania pozwanej M. Ł. słuchanej w charakterze strony – k. 76-78, 175, 177

W sierpniu 2015 roku powód zamknął wspólny rachunek bankowy stron, wypłacając wcześniej z niego kwotę 3.500.000 zł, nie informował o tym pozwanej.

dowód: zeznania powoda D. Ł. słuchanego w charakterze strony – k. 74-76, 175, 177, zeznania pozwanej M. Ł. słuchanej w charakterze strony – k. 76-78, 175, 177

We wrześniu 2015 roku pozwana zabrała sprzęt medyczny, narzędzia ortodontyczne, chirurgiczne i stomatologiczne oraz materiały stomatologiczne, a także sprzęt biurowy znajdujący się w przychodniach prowadzonych przez pozwanego.

dowód: zeznania powoda D. Ł. słuchanego w charakterze strony – k. 74-76, 175, 177, zeznania pozwanej M. Ł. słuchanej w charakterze strony – k. 76-78, 175, 177

W dniu 2 lutego 2016 roku pozwana M. Ł. wystąpiła z pozwem o rozwód bez orzekania o winie stron. W odpowiedzi na pozew powód D. Ł. wniósł o orzeczenie rozvodu z wyłącznej winy żony. Sprawa rozwodowa jest w toku.

dowód: kserokopia pozwu o rozwód – k. 135-141, kserokopia odpowiedzi na pozew – k. 142-168, zeznania pozwanej M. Ł. słuchanej w charakterze strony – k. 76-78, 175, 177

Strony postępowania nie są zadłużone, nie były zadłużone również w dniu 9 maja 2015 roku.

okoliczność bezsporna, ponadto **dowód:** zeznania powoda D. Ł. słuchanego w charakterze strony – k. 74-76, 175, 177, zeznania pozwanej M. Ł. słuchanej w charakterze strony – k. 76-78, 175, 177

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego oraz zasad doświadczenia życiowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy i dał im wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód, nie nasuwała zastrzeżeń. W ocenie Sądu stanowiły one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Sąd pozyskał nadto dowody z zeznań stron – powoda D. Ł. oraz pozwanej M. Ł., słuchanych w trybie art. 303 k.p.c. i art. 304 k.p.c. Sąd stwierdził, że przedmiotowe zeznania pozostają w ogólności zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w aktach postępowania. W zdecydowanej części zeznania ze sobą wzajemnie korespondują,

znajdują również potwierdzenie w dokumentach, które na skutek inicjatywy obu stron procesu zostały w aktach sprawy zgromadzone. W tym zakresie Sąd uznał je za wiarygodne źródła dowodowe oraz poczynił podstawą wydanego rozstrzygnięcia. Sąd odmówił wiary zeznaniom stron w takiej ich części, która – zakwestionowana przez stronę przeciwną – nie została potwierdzona innym dowodem.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 10 listopada 2016 roku Sąd pominął wnioski dowodowe stron z uwagi na ich cofnięcie. Nadto, uwzględniając bezsporność stanu faktycznego pomiędzy stronami, Sąd uznał przeprowadzanie tych dowodów za zbędne.

Zgodnie z art. 52 § 1 k.r.o. z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej. Rozdzielnosc majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielnosc majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu (§ 2).

Należy podkreślić, że ważnymi powodami, o których mowa w przepisie art. 52 § 1 k.r.o., jest m. in. okoliczność, że małżonkowie żyją w rozłączeniu i jest to stan trwały (separacja faktyczna). Przez ważne powody w rozumieniu powołanego wyżej przepisu rozumie się najogólniej takie sytuacje, w których dalsze trwanie wspólności majątkowej pociąga za sobą poważne zagrożenie - lub tym bardziej naruszenie - interesu majątkowego małżonka żądającego zniesienia wspólności.

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 31 stycznia 2003 roku w sprawie o sygn. akt IV CKN 1710/00 (LEX nr 78281), zgodnie z którym ustrój małżeńskiej wspólności majątkowej ma na celu wzmocnienie rodziny oraz zapewnienie jej ustabilizowanej bazy materialnej i najpełniej realizuje zasadę równych praw obojga małżonków w dziedzinie stosunków majątkowych, stanowiących materialną podstawę funkcjonowania rodziny. Przez ważne powody, dające podstawę do zniesienia tej wspólności, przyjęło się rozumieć wytworzenie się takiej sytuacji, która w konkretnych okolicznościach faktycznych wywołuje stan pociągający za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły także dobra rodziny.

Trzeba wskazać, że ustalenie daty zniesienia wspólności ustawowej jest następstwem ustaleń faktycznych, pozwalających określić moment, w którym dalsze pozostawanie w tej wspólności, ze względu na ważne powody, nie jest możliwe. Jednym z ważnych powodów w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. jest długotrwała separacja małżonków, mająca swe źródło w nieporozumieniach między nimi, która sprawia, że małżonkowie tracą zdolność wykonywania aktów zarządu majątkiem wspólnym. Przy czym należy podkreślić, iż „ważnym powodem” w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. nie jest każda postać (przejaw) separacji faktycznej małżonków, lecz tylko taka, która zarazem uniemożliwia im lub znacznie utrudnia współdziałanie w zarządzie ich majątkiem wspólnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2000 roku w sprawie o sygn. akt II CKN 401/00, LEX nr 548761; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2000 roku w sprawie o sygn. akt II CKN 1070/98, LEX nr 50872).

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że strony w toku procesu doszły do porozumienia, a pozwana przychyliła się do żądania powoda ustanowienia rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej pomiędzy stronami z dniem 9 maja 2015 roku.

Trzeba podkreślić, że skoro wspólność majątkowa jest przypisaną małżeństwu jego cechą ustrojową, to orzeczenie jej zniesienia może nastąpić tylko w okolicznościach wyjątkowych, a w żadnym wypadku nie wcześniej niż w dniu, w którym aktualne staje się ustalenie istnienia ważnych powodów w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o.

W przedmiotowej sprawie o wystąpieniu powyżej wskazanej przesłanki można mówić nie wcześniej niż w dniu 9 maja 2015 roku. Podkreślić należy, że od dnia 9 maja 2015 roku strony żyją w rozłączeniu, pozostają w separacji faktycznej i są skonfliktowane, konsekwencją czego jest brak między nimi możliwości współdziałania w zarządzie majątkiem wspólnym.

Należy zaznaczyć, że małżonkowie nie mogą dojść do porozumienia w sprawach majątkowych. Tytułem przykładu wskazać należy, że w dniu 5 sierpnia 2015 roku pozwana, bez wiedzy i zgody powoda, wydała pracownikowi Banku (...) S.A. Oddział w G. dyspozycję wykonania przelewu kwoty 900.000 zł z firmowego rachunku bankowego powoda prowadzonego przez ten bank na prywatny rachunek bankowy pozwanej prowadzony w tym samym banku. Bank przelew ten zrealizował. Następnie, jeszcze tego samego dnia, pozwana wypłaciła ze swojego prywatnego rachunku bankowego kwotę 150.000 zł. Po złożeniu przez powoda reklamacji bank najpierw zablokował pozostające na rachunku bankowym pozwanej środki pieniężne w wysokości 750.000 zł, a następnie zwrócił powodowi kwotę 750.000 zł. Trzeba zauważyć, że działania pozwanej utrudniają powodowi prowadzenie działalności gospodarczej bowiem wskazany firmowy rachunek bankowy służył powodowi m. in. do regulowania bieżących zobowiązań spoczywających na nim jako na przedsiębiorcy, w tym wypłat wynagrodzeń dla pracowników.

Nadto w sierpniu 2015 roku powód zamknął wspólny rachunek bankowy stron wypłacając wcześniej z niego kwotę 3.500.000 zł. O tym fakcie pozwana nie została przez powoda poinformowana.

Z kolei we wrześniu 2015 roku pozwana zabrała sprzęt medyczny, narzędzia ortodontyczne, chirurgiczne i stomatologiczne oraz materiały stomatologiczne, a także sprzęt biurowy znajdujący się w przychodniach prowadzonych przez pozwanego. Pozwana utrzymuje, że miała na to zgodę powoda, ten zaś temu zaprzecza.

Reasumując, w stanie faktycznym niniejszej sprawy istnieją ważne powody uzasadniające ustanowienie w małżeństwie stron rozdzielności majątkowej z datą wsteczną. Dalsze trwanie wspólności majątkowej pociąga za sobą poważne zagrożenie interesu majątkowego przede wszystkim powoda D. Ł. i utrudnia mu prowadzenie działalności gospodarczej. Wskazać przy tym należy, że zniesieniu wspólności majątkowej nie sprzeciwia się interes wierzycieli bowiem strony postępowania są osobami zamożnymi, a na dzień 9 maja 2015 roku, jak i na dzień zamknięcia rozprawy nie były zadłużone.

Mając na uwadze powyższe, Sąd, na mocy art. 52 § 1 k.r.o., orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalono na podstawie § 2 ust. 1 i 2, § 4 ust. 1 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 461 z późn. zm.), przy uwzględnieniu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800 z późn. zm.). Na koszty procesu złożyła się nadto opłata skarbową od przedłożenia dokumentu pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłata sądowa od pozwu w kwocie 200 zł.

Wobec wniosku pozwanej o zwolnienie od kosztów procesu Sąd nadto stwierdza, że w sprawie nie ma podstaw do odstąpienia od obciążania pozwanej kosztami procesu z powołaniem się na art. 102 k.p.c. W sprawie nie zachodzą szczególne okoliczności, które mogłyby uzasadniać przedmiotowy wniosek pozwanej.